

२.४ अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमाला (IPA) र नेपाली ध्वनिको आलेखन

२.४.१ परिचय

भाषाका ध्वनिलाई आलेखन गर्दा विभिन्न चिह्नको सहयोग लिनुपर्ने हुन्छ । आलेखनका लागि प्रयोग गरिने ध्वन्यात्मक चिह्नको समूहलाई ध्वनितात्त्विक वर्णमाला भनिन्छ । प्रत्येक भाषाको ध्वनितात्त्विक वर्णमाला हुन्छ । केवल एउटा भाषाको लागि मात्र नभई संसारका सबै भाषालाई समेट्ने गरी ध्वनि चिह्नहरू तयार पार्ने कार्यहरू भएका छन् । यस क्रममा संसारका प्रायः सबै भाषामा पाइने ध्वन्यात्मक अभिलक्षणहरू मिल्ने गरी तयार पारिएको चिह्नहरूको समूहलाई अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमाला (इन्टरनेसनल फोनेटिक अल्फाबेट) भनिन्छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालाको रूपरेखा तयार गर्ने भाषाविद् पल पासी हुन् । उनी अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनिवैज्ञानिक संघ (इन्टरनेसनल फोनेटिक एसोसिएसन) सँग आबद्ध थिए । उनी आबद्ध भएको अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनिवैज्ञानिक संघले सन् १८८८मा तयार पारेको चिह्नहरूको समूहलाई नै अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालाका रूपमा लिइयो । अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालामा रहेका ध्वनि चिह्नहरू प्रस्तावित गर्ने ध्वनिशास्त्री पल पासीवाहेक ड्यानियल जोन्स, जी. एल् ट्रेगर, के. एल् पाइक, जोन्स र जिम्स आदि प्रमुख हुन् ।

अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालाले संसारका सबै भाषामा ध्वनिहरूको अध्ययन र आलेखनमा एकरूपता ल्याएको छ । यसमा सम्भव भएसम्म संसारका सबै भाषाका ध्वनि चिह्नहरू समेट्ने प्रयास गरिएको छ । यस क्रममा स्वर, व्यञ्जन, मात्रा, बलाघात, लय, तान आदि सबै ध्वन्यात्मक अभिलक्षणलाई सङ्केत गर्ने ध्वनि चिह्नहरू समावेश गरिएको छ । यसरी सबै भाषालाई समेट्ने क्रममा मूल चिह्नहरूले अपुग हुने स्थिति देखिएकाले उपचिह्नहरू (डायक्रिटिक) पनि तयार पारिएको छ । चिह्न तथा उपचिह्नहरू तयार गर्ने क्रममा रोमन लिपिचिह्नलाई उल्टाउने, तन्काउने, बङ्ग्याउने,

बटार्ने र लम्ब्याउने कार्य गरिएको छ । यी चिह्नहरूको प्रयोग गरेर वर्ण निर्धारण नभइसकेका भाषाको वर्ण निर्धारण पनि सहज, वस्तुगत र व्यवस्थित किसिमले गर्न सकिन्छ । यसर्थ अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालाले संसारका सबै भाषाका ध्वनिहरूको अध्ययन, वर्गीकरण र निर्धारणमा एकरूपता तथा सरलता ल्याएको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालाले ध्वन्यात्मक विशेषता देखाउने हुँदा यो दोस्रो भाषा शिक्षणमा निकै उपयोगी सिद्ध हुने मानिएको छ । भाषा शिक्षणका क्रममा प्रथमतः उच्चारण विशेषता सिक्दा बढी प्रभावकारी हुन्छ । अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालामा प्रत्येक भाषाका ध्वन्यात्मक विशेषताहरू उपलब्ध हुने भएकाले जुनसुकै भाषाको शिक्षणमा यसले सहयोग पुऱ्याउने स्थिति रहेको छ । यस्तै भाषाका ध्वनिहरूको उच्चारणमा वर्णविन्यासबाट सिर्जना हुन सक्ने भ्रमहरूको निराकरण गर्न यसको महत्त्वपूर्ण योगदान रहेको छ । यसै वर्णमालालाई आधार मानेर भाषामा ध्वनिहरूको सूक्ष्म (ध्वन्यात्मक) वा स्थूल (वर्णात्मक) आलेखन गर्न सकिन्छ । यसर्थ भाषाशिक्षणमा अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालाले पर्याप्त मात्रामा सघाउ पुऱ्याएको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालाको प्रथम पटक प्रकाशन सन् १९८९ मा भएको थियो । पछि समय समयमा यसमा संशोधन तथा परिमार्जन पनि गरिएको छ । अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालाको तालिकामा सर्वप्रथम व्यञ्जन ध्वनिका चिह्नहरू दिइएका छन् । व्यञ्जन ध्वनिहरूको अभिलक्षण प्रस्तुत गर्ने क्रममा तेर्सोमा उच्चारण स्थान देखाइएको छ भने ठाडोमा प्रयत्न राखिएको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालामा समावेश गरिएको उच्चारण र स्थानको क्रम पाणिनीय व्याकरण(संस्कृत)को भन्दा केही फरक छ । पाणिनीय व्याकरणमा उच्चारण स्थानको क्रम घाँटीबाट ओठतिर राखिएको छ भने यसमा ओठबाट घाँटीतिरको क्रममा राखिएको छ । यस्तै उच्चारण प्रयत्नमा भने समानता भेटिन्छ । पाणिनीय व्याकरणमा स्पृष्ट, ईषत्स्पृष्टको क्रम छ भने यसमा स्पर्शी, सङ्घर्षीको क्रम रहेको छ । अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालामा पहिले फोक्से ध्वनिहरू (पल्मोनिक) को तालिका समावेश गरिएको छ । यसपछि तालिकामा समावेश हुन नसकेका अन्य फोक्से ध्वनिहरू (अदर सिम्बोल्स) का अभिलक्षणलाई छुट्टै प्रस्तुत गरिएको छ । यसपछि अफोक्से ध्वनि (नन्पल्मोनिक), खण्डेतर (सुप्रासेग्मेन्टल्स) र तान ध्वनिका चिह्नहरूका साथै विभिन्न उपचिह्नहरू (डायक्रिटिक्स) समावेश गरिएको छ । यस्तै स्वर (भवेल) का चिह्नहरूलाई पनि प्रस्तुत गरिएको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालाको हालको रूपरेखा निम्नानुसार रहेको छः

२.४.२ फोवसे ध्वनिहरू

	द्वयोष्प्य	दन्त्योष्प्य	दन्त्य	वर्त्य	प्राच वर्त्य	मूर्धन्य	तालव्य	कण्ठ्य	काकल्य	स्वरयन्त्र	स्वरयन्त्रमुखी
स्पर्शी	p b			t d		l d	c j	k g	q G		7
नासिक्य	m	n		n		n	n	ŋ	N		
प्रकम्पित	B			r					R		
ताडित/ उत्क्षिप्त				r		ɽ					
सङ्घर्षी	ɸ β	f v	θ ð	s z	ʃ ʒ	ʒ z	ç ʝ	x ɣ	X B	h ʁ	h ʁ
पारिर्वक सङ्घर्षी				t b							
अन्तःस्थ		ɒ		ɹ		ɹ	j	ɥ			
पारिर्वक अन्तःस्थ				l		l	ɹ	L			

अन्तर्राष्ट्रिय ध्वनितात्त्विक वर्णमालामा प्रयुक्त ध्वनिहरू उच्चारण स्थान, प्रयत्न र घोषत्वको क्रममा वितरित छन् । यस आधारमा तालिकामा प्रस्तुत ध्वनिहरूको अभिलक्षणलाई समग्रमा निम्नानुसार प्रस्तुत गर्न सकिन्छ :

- | | |
|-------------------------------------|------------------------------------|
| p → द्वयोष्प्य, स्पर्शी, अघोष । | b → द्वयोष्प्य, स्पर्शी, घोष । |
| t → वर्त्य, स्पर्शी, अघोष । | d → वर्त्य, स्पर्शी, घोष । |
| ɽ → मूर्धन्य, स्पर्शी, अघोष । | ɖ → मूर्धन्य, स्पर्शी, घोष । |
| c → तालव्य, स्पर्शी, अघोष । | j → तालव्य, स्पर्शी, घोष । |
| k → कण्ठ्य, स्पर्शी, अघोष । | g → कण्ठ्य, स्पर्शी, घोष । |
| q → काकल्य, स्पर्शी, अघोष । | G → काकल्य, स्पर्शी, घोष । |
| ʔ → स्वरयन्त्र मुखी, स्पर्शी, घोष । | m → द्वयोष्प्य, नासिक्य, घोष । |
| ŋ → दन्त्योष्प्य, नासिक्य, घोष । | n → वर्त्य, नासिक्य, घोष । |
| ɹ → मूर्धन्य नासिक्य, घोष । | ɻ → तालव्य, नासिक्य, घोष । |
| ŋ → कण्ठ्य, नासिक्य, घोष । | N → काकल्य, नासिक्य, घोष । |
| B → द्वयोष्प्य, प्रकम्पित, घोष । | r → वर्त्य, प्रकम्पित, घोष । |
| R → काकल्य, प्रकम्पित, घोष । | ɽ → वर्त्य, ताडित, घोष । |
| ɽ → मूर्धन्य, ताडित, घोष । | ɸ → द्वयोष्प्य, सङ्घर्षी, अघोष । |
| β → द्वयोष्प्य, सङ्घर्षी, घोष । | f → दन्त्योष्प्य, सङ्घर्षी, अघोष । |
| v → दन्त्योष्प्य, सङ्घर्षी, घोष । | θ → दन्त्य, सङ्घर्षी, अघोष । |
| ð → दन्त्य, सङ्घर्षी, घोष । | s → वर्त्य, सङ्घर्षी, अघोष । |

- ८ → वत्स्य, सङ्घर्षी, घोष
 ९ → पश्च वत्स्य, सङ्घर्षी, घोष
 ६ → मूर्धन्य, सङ्घर्षी, घोष
 ७ → तालव्य, सङ्घर्षी, घोष
 ८ → कण्ठ्य, सङ्घर्षी, घोष
 ९ → काकल्य, सङ्घर्षी, घोष
 ६ → घोत्रे, सङ्घर्षी, घोष
 ७ → स्वरयन्त्र मुखी, सङ्घर्षी, घोष
 ८ → वत्स्य, पार्श्विक सङ्घर्षी, घोष
 ९ → वत्स्य, अन्तःस्थ, घोष
 ६ → तालव्य, अन्तःस्थ, घोष
 ७ → वत्स्य, पार्श्विक अन्तःस्थ, घोष
 ८ → तालव्य, पार्श्विक अन्तःस्थ, घोष

- १ → पश्च वत्स्य, सङ्घर्षी, अघोष
 २ → मूर्धन्य, सङ्घर्षी, अघोष
 ३ → तालव्य, सङ्घर्षी, अघोष
 ४ → कण्ठ्य, सङ्घर्षी, अघोष
 ५ → काकल्य, सङ्घर्षी, अघोष
 ६ → घोत्रे, सङ्घर्षी, अघोष
 ७ → स्वरयन्त्र मुखी, सङ्घर्षी, अघोष
 ८ → वत्स्य, पार्श्विक सङ्घर्षी, अघोष
 ९ → दन्त्योष्ठ्य, अन्तःस्थ, घोष
 ६ → मूर्धन्य, अन्तःस्थ, घोष
 ७ → कण्ठ्य, अन्तःस्थ, घोष
 ८ → मूर्धन्य, पार्श्विक, अन्तःस्थ, घोष
 ९ → कण्ठ्य, पार्श्विक, अन्तःस्थ, घोष

२.४.३ अफोक्से ध्वनिहरू

क्लिक (Clicks)	अन्तःस्फोट (voiced implosives)	क्षेपणात्मक (Ejectives)
◌ ० द्वयोष्ठ्य	◌ ६ द्वयोष्ठ्य	p' द्वयोष्ठ्य
◌ १ दन्त्य	◌ d दन्त्य/वत्स्य	t' दन्त्य/वत्स्य(स्पर्शी)
◌ ! (पश्च) वत्स्य	◌ f तालव्य	k' कण्ठ्य (स्पर्शी)
◌ ≠ वत्स्य तालव्य	◌ g कण्ठ्य	s' वत्स्य (संघर्षी)
◌ ॥ पार्श्विक वत्स्य	◌ G काकल्य	

२.४.४ तालिकामा समावेश नगरिएका चिह्नहरू

- M अघोष, कण्ठ्योष्ठ्य, संघर्षी
 W घोष, कण्ठ्योष्ठ्य, अन्तःस्थ
 4 घोष, ओष्ठ्य-तालव्य, अन्तःस्थ
 H अघोष, गलजिब्रे, संघर्षी
 F घोष, गलजिब्रे, संघर्षी
 ? गलजिब्रे, स्पर्शी
 G अघोष, वत्स्य तालव्य, संघर्षी
 Z घोष, वत्स्य तालव्य, संघर्षी
 J वत्स्य, पार्श्विक ताडित

f) एकै साथ [र x

वाँ दोहोरो उच्चारणका योजक चिह्न । जस्तै: kp ts

२.४.५ उपचिह्नहरू

- अघोष (voiceless)-मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न । जस्तै : p t
- घोष (voiced)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न । जस्तै : b d
- h महाप्राण (aspirated)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न । जस्तै : t^h d^h
- , बढी गोलित (more rounded)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न ।
जस्तै: ʊ
- कम गोलित (less rounded)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न । जस्तै:
ʊ
- + प्रसृत (advanced)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न । जस्तै : u
- कुञ्चित (retracted)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न । जस्तै : ɨ
- केन्द्रीकृत (centralized)- मुख्य चिह्नको ठिक माथि राखिने चिह्न । जस्तै : ə
- x मध्य केन्द्रीकृत (mid-centralized)-मुख्य चिह्नको ठिक माथि राखिने चिह्न ।
- आक्षरिक (syllabic)- यो मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिन्छ । जस्तै ,lː
- अनाक्षरिक (non-syllabic)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिन्छ । जस्तै : ɹ
- रेफत्व (rhoticity)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न ।
- घोष महाप्राण (breathy voiced)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न ।
- ककरे घोष (creaky voiced)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न ।
- जिह्वोष्ठ्य (linguolabial)-मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न ।
- w ओष्ठीकृत (labialized)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न ।
- j तालव्यीकृत (palatalized)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न ।
- y कण्ठीकृत (velarized)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न ।
- घोत्रीकृत (pharyngealized)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न ।
- कण्ठीकृत वा घोत्रीकृत पार्श्विक-मुख्य चिह्नको ठिक बिचमा काटेर राखिने चिह्न ।
- उत्थित (raise)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न ।
- अवतरित (lowered)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न ।

प्रसृत जिह्वामूल (advanced tongue root)-मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न ।

कुञ्चित जिह्वामूल (retracted tongue root)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न ।

दन्त्य (dental)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न ।

जिह्वा फलकीय (laminal)- मुख्य चिह्नको ठिक मुनि राखिने चिह्न ।

अनुनासिक वा नासिकीकृत(nasalized)-मुख्य चिह्नको ठिक माथि राखिने चिह्न ।

१ यम (nasal release)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न ।

१ पार्श्विक यम (lateral release)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न ।

१ अभिनिधान (no audible release)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न ।

२.४.६ खण्डेतर उपचिह्नहरू

१ प्राथमिक बलाघात (primary stress)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न ।

१ गौण बलाघात (secondary stress)-मुख्य चिह्नको दायाँ तल राखिने चिह्न ।

१ दीर्घ (long)- मुख्य चिह्नको दायाँ राखिने चिह्न ।

१ अर्ध दीर्घ (half-long)- मुख्य चिह्नको दायाँ माथि राखिने चिह्न ।

१ अति ह्रस्व (extra-short)-मुख्य चिह्नको ठिक माथि राखिने चिह्न ।

१ गौण (पाद) समूह (minor (foot) group)

॥ मुख्य (अनुतान) समूह (major (intonation) group)

१ अक्षर विभाजन (syllable break)

१ निरन्तरता (linking (absence of a break))

२.४.७ तान चिह्नहरू

क) सम तान

“ वा १ अति उच्च (extra high)

ˈ वा १ उच्च (high)

- वा १ मध्य (mid)

- ˘ वा ↓ निम्न (low)
- ˝ वा ↓ अति निम्न (extra low)
- ↓ अवतरण (down step)
- ↑ आरोहण (up step)

ख) विषम तान

- ˆ वा / आरोही (rising)
- ˆ वा \ अवरोही (falling)
- ˙ वा / उच्च आरोही (high rising)
- ˘ वा / निम्न आरोही (low rising)
- ˙ वा \ आरोही-अवरोही (rising-falling)
- ↗ पूर्णारोहण (global rise)
- ↘ पूर्णावरोहण (global fall)

समग्रमा भन्दा उच्चरित ध्वनिका सवै अभिलक्षण तथा दीर्घता, बलाघात, लयाघात जस्ता सूक्ष्मतर मात्रात्मक भिन्नतालाई द्योतन गर्ने आलेखन ध्वन्यात्मक आलेखन हो । यो आलेखन सूक्ष्म हुन्छ । यसमा ध्वन्यात्मक आलेखनमा उच्चरित सवै ध्वनिलाई सङ्केतित गरिन्छ । संवर्णलाई बेग्लाबेग्लै सङ्केत चिह्न दिई आलेखन गरिन्छ । यो भाषिक ध्वनिका विचको भिन्नतालाई स्पष्ट रूपमा छुट्याउने आलेखन हो । ध्वन्यात्मक आलेखनका सङ्केत चिह्नहरूलाई वर्गाकार कोष्ठ [a, i, e, u] भित्र राखिन्छ ।

२.४.८ ध्वन्यात्मक आलेखनका प्रकार

ध्वनि चिह्नको सङ्ख्या र संयोजनका आधारमा ध्वन्यात्मक आलेखनलाई दुई प्रकारमा वर्गीकृत गरिन्छ:

अ) ध्वनि चिह्नको सङ्ख्याका आधारमा आलेखन

सङ्ख्याका आधारमा दुई भागमा विभाजन गरिन्छ :

क) एकचिह्नक (Uniliteral) आलेखन

एउटा उच्चार्य ध्वनिलाई एउटै सङ्केत चिह्नले बुझाउने आलेखनलाई एक चिह्नक आलेखन भनिन्छ । जस्तै:

[a, i, e, u] [p, b, t, d, l, d]

ख) बहुचिह्नक (Multiliteral) आलेखन

एउटा उच्चार्य ध्वनिलाई एकभन्दा बढी सङ्केत चिह्नले बुझाउने आलेखनलाई बहुचिह्नक आलेखन भनिन्छ । जस्तै: [tʰ dʰ æ, œ]

यी ध्वनिहरू दुई दुई चिह्न मिलेर बनेका छन् ।

आ) ध्वनि चिह्नको योगका आधारमा आलेखन

ध्वनि चिह्नको योगका आधारमा आलेखनलाई दुई भागमा विभाजन गरिन्छ

क) समावेशी (Inclusive) आलेखन

एकभन्दा बढी ध्वनिको संयोजनबाट उच्चरित हुने ध्वनि चिह्नको आलेखनलाई समावेशी आलेखन भनिन्छ । जस्तै: [ii a:]

ii मा केन्द्रीयबोधक चिह्न " थपेर ii को आलेखन गरिएको छ भने a मा दीर्घताबोधक चिह्न थपेर a: को आलेखन गरिएको छ

ख) असमावेशी (exclusive) आलेखन

एकल उच्चारणको स्थिति भएका ध्वनि चिह्नको आलेखनलाई असमावेशी आलेखन भनिन्छ । जस्तै: [p, b, t, d, t, d, a, i, e, u]